

Presentació

L'aposta pel talent

JOSEP HUGUET I BIOSCA

Disposar del millor talent científic, emprenedor i innovador. Aquest és el primer dels reptes que es planteja el Pacte Nacional per a la Recerca i la Innovació (PNRI), aprovat el passat 21 d'octubre. És l'aposta pel talent que fa Catalunya com a eix central de futur de la seva economia i del seu benestar.

El PNRI constata la voluntat que Catalunya se situï, en l'horitzó del 2020, entre els països capdavanters en dos àmbits específics:

- ▶ La qualitat de les competències, la idoneïtat del perfil i el nombre relatiu de personal científic, d'innovadors i d'emprenedors.
- ▶ La capacitat de les organitzacions públiques, privades i del tercer sector a l'hora d'aprofitar aquest talent en benefici propi i per al sistema de recerca i innovació en general.

Objectius

A continuació, el PNRI assenjala tres grans línies d'actuació per assolir aquests objectius:

1. Disposar d'un sistema educatiu i d'un entorn professional que doti amb les competències científiques, innovadores i emprenedores, les promogui i les maximitzi.
2. Assolir una massa crítica suficient i qualificada de professionals de perfils creatius, científicotècnics i de gestors del coneixement i de la innovació.
3. Reclutar, recuperar i retenir més i millor talent científic i innovador en el sistema de recerca i innovació i promoure'n la mobilitat.

En aquest context apareix un nou número de *Paradigmes*, dedicat a la gestió del talent.

El contingut del monogràfic gira al voltant dels conceptes i els mecanismes per identificar, promoure, captar i retenir el talent. Com assenyalen alguns dels autors, el talent és un concepte emergent que tradicionalment només es considerava en l'àmbit artístic o esportiu. Sovint, quan parlem del talent pensem més aviat en Leo Messi o en Ferran Adrià. Però el talent realment rellevant per al progrés del país no són aquestes excepcionalitats, sinó el talent del 10 % o el 30 % de la població que té habilitats per sobre de la mitjana. El que interessa és veure com es pot conrear aquest avantatge individual per treure'n el màxim profit com a col·lectivitat i per a la col·lectivitat.

En el primer bloc es reflexiona sobre el paper del talent en els mecanismes de generació de benestar i de riquesa en el marc de la societat del coneixement. La relació entre talent i empresa s'aborda en el segon bloc del monogràfic, que comprèn des de l'estreta interrelació entre talent, innovació, emprenedoria i risc, fins a la gestió del talent dins d'una política general de recursos humans.

La relació entre sistema educatiu i talent mereix una atenció destacada. Tenim aportacions conceptuals molt valuoses, que van des d'una anàlisi general del sistema educatiu a partir de com s'hi tracta el talent, fins al talent i les TIC, passant per la problemàtica específica dels superdotats. Els articles proporcionen noves visions i fan aportacions a un debat general en el qual la promoció de les competències científiques, emprenedores i innovadores ha d'esdevenir una de les tasques prioritàries del nostre sistema educatiu. El monogràfic de *Paradigmes* completa aquesta aproximació a l'educació i el talent amb la descripció de tot un seguit de experiències que van des de la secundària fins a la universitat i les escoles de negocis.

Els instruments amb què ens hem dotat per promoure, captar i retenir el talent ocupen un altre gran bloc.

Catalunya, a través del Pacte Nacional per a la Recerca i la Innovació (PNRI), aposta per disposar del millor talent científic, emprenedor i innovador com a eix central de futur de la seva economia i del seu benestar.

Aquí disposem d'instruments de reconeguda i dilatada trajectòria, com és el cas d'ICREA. També es tracten iniciatives per estimular les vocacions científiques i tècniques dels estudiants, com el programa Enginy-CAT. En l'àmbit de l'ensenyament secundari recollim la llarga i fructífera trajectòria que en aquest sentit han dut a terme els premis CIRIT.

En el context de la construcció de l'Espai europeu d'educació superior s'esmenten experiències capdavanteres en la captació i la recuperació de talent. D'una banda, les noves polítiques per combinar la carrera universitària i l'atracció de talent que, amb un èxit notable, ha posat en marxa la UAB. De l'altra, les dobles titulacions en enginyeries i matemàtiques promogudes per la UPC. Igualment, resulta molt interessant conèixer l'experiència de la Universitat de Reykjavík. La seva rectora ens explica com treballen per aconseguir que Islàndia aculli joves amb talent que desenvolupin projectes empresarials innovadors.

El paper cabdal de Barcelona com a pol d'atracció de talent provinent d'arreu del món és un altre dels temes que es tracten a bastament. En aquest context s'analitza el paper de les escoles de negocis com un dels mecanismes més destacats d'atracció de talent i on gaudim d'una projecció de primer ordre.

Vull remarcar la importància de les iniciatives impulsades des de la societat civil per detectar i promoure el talent i les vocacions científiques i tècniques. Unes iniciatives, com ara el programa Joves i Ciència, de l'Obra Social de Caixa Catalunya, que cal que cada vegada siguin més generalitzades i ambicioses.

Finalment, i encara que ja hi he fet una referència al començament, no voldria deixar de referir-me als articles i les entrevistes que tracten el talent en el que s'anomena activitats o indústria de l'experiència, que són cabdals a l'hora de conformar la qualitat de vida i

la moderna capacitat d'atracció de talent d'una ciutat o d'un país. En aquest cas hem tractat de la moda, la música i l'esport, uns àmbits en què Catalunya sempre ha estat capdavantera per les seves individualitats. Precisament aquesta conjunció de talent creatiu i organitzatiu és un dels reptes que tenim com a país en un àmbit on ja partim de posicions molt favorables.

L'aposta de Catalunya pel talent no ha de voler dir que es qüestionin els avenços cap a una societat més justa. Tanmateix, hem d'evitar que una excessiva obsessió per l'igualitarisme ens faci menystenir els mecanismes que puguin estimular les potencialitats més grans d'aquells que en disposen. En el context actual de crisi econòmica i de replantejament del nostre model de creixement i de benestar, l'aposta pel talent com a paradigma fonamental de la societat del coneixement esdevé imprescindible.

Per acabar, vull agrair a tots els autors i autores que han volgut posar a l'abast de tothom els seus coneixements i les seves experiències. Faig extensiu aquest agraïment al suport i la tasca que han fet el Consell Editorial, el Consell de Redacció i tot l'equip tècnic i administratiu, encapçalat pel director de la revista, per fer possible aquest nou número de *Paradigmes*.



**JOSEP HUGUET
I BIOSCA**

Conseller
d'Innovació,
Universitats
i Empresa.